

Bjorn Lange

“Ik leerde de praktijk, op een heel simpel basisniveau.”

Toen Bjorn Lange 15 was, zat hij op het Vechtdalcollege in Ommen. Leren ging moeizaam vanwege dyslexie, maar in het derde jaar van het vmbo kwam Bjorn erachter wat hij wilde: “Iets in de begeleidende zorg, wat voor een groep dat wist ik niet. Maar ik wist wel wat ik moest doen om daar te komen. Het mbo.”

Het was in 2016 dat Landstede de mogelijkheid bood om vmbo-leerlingen in uitzonderlijke gevallen een mbo-opleiding te laten beginnen zonder standaard vmbo-diploma: “Voor types zoals ik die niet zo sterk waren in ‘schoolingen’, maar wel wisten wat ze wilden, was dit uitgelezen kans om vakken te laten vallen die ik nooit nodig zou hebben in mijn werk, zoals landbouw en wiskunde. Het was Gerdien Martens die mij destijds benaderde voor dit speciale traject. Van haar kwam trouwens ook het plan om deze mogelijkheid te realiseren, maar ik had op het Vechtdalcollege ook een coach die mij begeleidde, omdat ik moeite had om al die vakken te doen die ik niet leuk vond en nooit nodig zou hebben. Ook mijn coach heeft me uiteindelijk geholpen om toch op het mbo te komen. En zo kon ik al op jonge leeftijd een richting kiezen waar ik gelukkig van werd: Maatschappelijke zorg.”

Ontdekkingsjaar op Landstede

De eerste paar weken op het Landstede waren wel wennen voor Bjorn: “Ik was 15 en ging meteen aan de slag, drie dagen stage lopen. Het was meer alsof ik een vak aan het beoefenen was, dan dat ik op school zat. Maar dat was voor mij juist heel fijn. Ik had natuurlijk wel eerst een paar goede gesprekken gevoerd over wat ik wilde. De zorg in en verantwoordelijkheid

dragen voor mensen. Ik leerde de praktijk, op een heel simpel basisniveau - en kon daarin ontdekken waar mijn talent ligt.”

Bjorn begon met stage lopen op de afdeling dagbesteding van GGZ instelling De Baalderborg in Ommen: “Spelletjes doen, met mensen praten. Het was voor mij echt een ontdekkingsjaar. Waar kan en wil ik in doorgroeien? Samen met coaches kijken naar mijn eigen kwaliteiten. Als jongen van 15 maakte dat wel impact – alles liep daar door elkaar, van 8 jaar tot 50+. Maar het was heel gemoedelijk.”

Volgende stap

Na zijn eerste jaar stage koos Bjorn voor een ander cliëntniveau: mensen met een hoger IQ, die daardoor ook meer kunnen. Dat betekende dat Bjorn zelf ook meer dingen kon - en moest - doen: buitenactiviteiten zoals zagen, dingen regelen, leiding geven over een project: “Eigenlijk wilde ik ook eens rondkijken bij een andere instelling, maar deze kans beviel zo goed dat ik toch op De Baalderborg bleef. Het was voor mij echt een kans om op een hoger niveau cliënten te leren begeleiden - en daarnaast kreeg ik ook les. Dingen die je nodig hebt in de maatschappij. Vakken als ‘Burgerschap’, maar soms ook heel vakgericht: hoe om te gaan met moeilijk

verstaanbaar gedrag. Omgaan met crisissituaties. Theoriecursussen waarin je met medestudenten in gesprek gaat: wat zou jij doen in deze situatie?" Na twee jaar stagelopen op mbo-1 was Bjorn klaar voor de volgende stap: "Ik was 18 en wilde ook weleens geld gaan verdienen. Ik zat inmiddels in mijn laatste jaar mbo-2. Qua niveau kon ik het aan en kreeg ook meer verantwoordelijkheid in mijn stages, want ik presteerde goed in wat ik deed."

Straks hbo?

Inmiddels werkt Bjorn en volgt hij nog steeds mbo-3. Hij is nog steeds blij dat hij de kans kreeg om zo vroeg te beginnen op het mbo: "Nu leer/werk ik 4 dagen in de week op de woonvorm - nog steeds bij De Baalderborg - en zit ik nog 1 dag op school. Per level krijg je steeds meer verantwoordelijkheid op je werk, tenminste als je laat zien dat je het aankunt. Ik zie daarin wel wat verschil tussen mijzelf en andere leerlingen en stagiairs die van de havo en het hbo direct de zorg in komen. Ze hebben net iets minder ervaring in de praktijk, zien soms

minder snel welke punten nu echt belangrijk zijn in een teamvergadering - al kunnen ze soms wel beter rapportages schrijven dan ik, want ik ben dus dyslectisch. Zelf heb ik er veel aan gehad om al op vroege leeftijd verantwoordelijkheid te dragen - en te voelen - voor andere mensen. Ik kan goed met emoties schakelen, grapjes maken, maar ik voel ook aan wanneer ik om hulp mag vragen - moet vragen - bij dingen die ik zelf minder goed kan. Je hoeft niet alles alleen te doen."

Na zijn mbo-3 wil Bjorn zeker door naar niveau-4. "Niet omdat ik nu dingen niet mag die ik wil doen, maar stel dat ik over 15 jaar iets wil doen waar ik mbo-4 voor nodig heb - persoonlijk begeleider worden, begeleider in buitenactiviteiten, gaan werken in een TBS kliniek, dan is het toch goed om dat papiertje op zak te hebben." Of Bjorn daarna ook nog doorgaat naar het hbo, dat weet hij nog niet: "Maar ik ben Gerdien en mijn coach wel heel erg dankbaar dat ik zo soepel kon overstappen naar het mbo waar ik direct de praktijkervaring op kon doen waar ik nu zoveel plezier van heb."